

Vi synes ikke, man alene kan indrømme Erstatninger efter en Værdighedsskala, som er saa uhyre vanskelig at stable paa Benene. Man bør gøre Begrebet „Besættelsestidens Ofre“ noget mere rummeligt.

Vi tillader os derfor paa de mange ødelagte Hjemms Vegne at henstille til Udvalget, at Ofrene for de engelske Flyverangreb paa Gestapos Hovedkvarterer i Aarhus, Odense og København, for saa vidt angaar Erstatninger, henføres under det foreliggende Lovforslag; vi tænker her navnlig paa Forslagets Afsnit 1 og 4 og synes, der foreligger mange Grunde, der taler herfor.

Vi kan heller ikke se, at dette skulde kunne faa Konsekvenser for den almindelige Krigsforsikring. Skulde der rejse sig Røster for en almindelig Efterrevision af Krigens forskellige Skader, bør et saadant Spørgsmaal kunne rejses separat med de helt anderledes (og maaske dog slet ikke saa kostelige) Perspektiver, som det eventuelt maatte have.

Som bekendt sker der en Vurdering af det brændte, og *Forskellen mellem denne og Brandforsikringssummen bør formentlig danne Grundlaget for det Tilskud, der bør tillægges os ud over det hidtil ifølge bestaaende Lov udbetalte.* For nogles Vedkommende gælder det dog, at de har ment at burde godkende en Erstatningssum, svarende til Forsikringssummens Størrelse, til Trods for, at deres Tab var væsentlig højere end de af dem godkendte Beløb, idet de, som Følge af misvisende Avisudtalelser fra forsikringskyndig Side, har faaet den Opfattelse, at de ikke vilde faa hele Forsikringssummen med Fradrag af 1 pCt. udbetalt, men kun som ved partiel Skade i Tilfælde af Underforsikring. Endvidere skal det oplyses, at nogle faa slet ikke havde forsikret.

Vi skal ikke forlænge denne Udredning, men slutte med at gentage vor Appel om Hjælp og Støtte til de Mennesker, det her drejer sig om — en rimelig Hjælp og en hurtig Hjælp.

Paa Udvalgets Vegne

Allerærbødigst

P. H ø g s t r ø m.